

ZAJÍMAVOST

V království keramiky

Milovníci keramiky by měli zamířit do barokního **Palacio del Marqués de Dos Aguas** s nádherným rokokovým portálem vyvedeným v alabastru (ul. Poeta Querol 2). Sídli v něm **Národní muzeum keramiky** (2,40 eura), jehož bohaté sbírky stojí za zhlédnutí. Opravdoví fajnšmekři by měli vyrazit do Manises, které je pokládáno za jakési hlavní město keramiky. Vděčí za to Peremu Boilovi, který byl v roce 1309 poslán do Granady jako vyslanec krále Jaime II. Aragonského. Odtamtud

si přivedl mistry hrnčáře, kteří položili základ keramické školy v Manises. Keramika je tu všudypřítomná. Zdobí zdi domů, rámy dveří i oken. Připadáte si jako v muzeu pod širým nebem, jehož exponáty připomínají dávno arabskou minulost i novější vlivy secese. Najdete tu nespočet obchůdků s keramikou. Dárkem z Manises se určitě zavděčíte.

Manises je 13 km od Valencie a jezdí tam příměstský vlak z Estación del Norte.

Palác Marqués de Dos Aguas – Muzeum keramiky

KDE SE UBYTOVAT

Město nabízí velké množství lůžek. K hotelům vyšší kategorie v centru města patří **Hotel Reina Victoria******, Barcas 4. Tel.: 0034 963 520 487, e-mail: hreinavictoria@valencia.husa.es (182 eur/dvoulůžkový pokoj). Příjemný je **Hotel Melia Inglés Boutique****, Marqués de Dos Aguas 6. Tel.: 0034 963 516 426, e-mail: meliaconfort.ingles@solmelia.es (149 eur/dvoulůžkový pokoj). O něco levnější je **Hotel Venecia****, Plaza del Ayuntamiento

to/En Llop 5, kde zaplatíte za dvoulůžkový pokoj se snídaní 70 eur, v některých termínech, např. v době Las Fallas, se může vyšplhat až na 124 eur. Levnější ubytování nabízejí penziony a hostely. Zkuste **Home**, Cadires 11, tel.: 0034 963 924 063 (od 18 eur) nebo **Home Lonja**, ul. Lonja, tel.: 963916 229 (od 14 eur). Oba nabízejí tři- až čtyřlůžkové pokoje se společnou koupelnou.

Více na www.likeathome.net

- www.hoteles-en-valencia.com
- www.infohostal.com
- www.turihotel.com/ciudades/valencia.htm

Brána Torres de Serranos je pozůstatkem městských hradeb.

FOTO: AGENCIA VALENCIANA DEL TURISME

→ řeku Turia a se sedmi dívkami představujícími sedm závlahových kanálů, které dávají život celé této oblasti. Pokud je zrovna čtvrtek a blíží se poledne, máte možnost zúčastnit se vpravdě historického vodního soudu, který s těmito kanály souvisí. Sedm správců volných na dva roky usedá každý čtvrtek před gotický portál katedrály, aby vynesli rozsudek nad tím, kdo byl obviněn z plýtvání vodou či jiného porušení pravidel, jimiž se závlahový systém řídí v podstatě od dob Arabů, kteří jej vytvořili. Slyšení a vynesení rozsudku trvá jen pár minut, vše se říká pěkně nahlas, nic se nezapisuje, jen rozsudek se vydává písemně. Toto privilegium udělil Valencii dne 29. prosince 1239 král Jaime I. a žádná reforma španělské legislativy se ho neodvážila zrušit. Platnost této historické instituce stvrdil svým podpisem i španělský král Juan Carlos I. Proti rozsudku vodního soudu není odvolání a musí být vykonán neprodleně. A kdyby se přece jen někdo odvážil vzepřít, předá se celá věc občanskému soudu, který nemá právo rozsudek měnit, má jen povinnost vymoci jeho výkon.

V bohémské čtvrti

V minulosti tu byly hlavně truhlářské a tesařské dílny, dnes je Barrio del Carmen, ohraničená ulicemi Caballero a Quart a sahající až k někdejší hradbám, jednou z nejlidovějších a nejbohémsějších čtvrtí Valencie. Je tu nespočet hospůdek a barů, které ožívají hlavně navečer a kde to vře do časných ranních hodin, jak se na správnou bohémskou čtvrť sluší. Vyhledávají ji i milovníci moderního a avantgardního umění, protože právě zde se nacházejí dvě centra Valencijského institutu výtvarného umění – Centre del Carme (ul. Museo 4) a Centre Julio González (Guillém de Castro 118), kde se pořádají zajímavé výstavy.

Tato čtvrť začíná nebo končí, jak se to vezme, u majestátní brány Torres de Serranos ze 14. století, která je pozůstatkem hradeb a díky svým deko-

rativním prvkům vypadá spíše jako část starobylého paláce. Hradby tu stály až do 2. poloviny 19. století a říká se, že nestihli-li to pocestní či obchodníci k jejím branám do setmění, museli počkat až do rána. Dnes už město dávno přeskročilo pomyslné hradby i řeku, které je těsně lemovala.

Řeka, která už není řekou

Ti, kteří přijíždějí do Valencie autobusem, vstupují do starého města právě tudy. Musejí přejít řeku, tedy původní koryto řeky Turia, která v minulosti svými záplavami místní tak zlobila, že se rozhodli pro radikální řešení – odvést vodu jinnam. Stalo se tak po velkých záplavách v roce 1957.

Na vybudování nového řečiště sice padla značná část městského rozpočtu, ale vyplatilo se to. V původním 10 km dlouhém korytu byly zakládány parky a zahrady a dnes jsou tyto zelené plíce Valencie dobře vybavenou a velmi využívanou rekreační a sportovní zónou. V bývalém řečišti řeky Turia, asi 800 metrů od městských pláží a přístavu, je umístě-

Most Calatrava nese jméno svého architekta.

těno i „Město umění a věd“, největší kulturní, vzdělávací a zábavný komplex v zemi, rozkládající se na 350 000 m². Výstavba unikátního architektonického projektu, jehož autory jsou Santiago Calatrava a Felix Candela, se pomalu chýlí ke konci. Letos bude zprovozněna poslední část – multifunkční Palác umění. ●

MILUŠE VÁLKOVÁ